

necessitat mai de sobrepassar-los, treballant sempre amb el mateix ritme, a la mateixa pressió, sens arribar mai al fi del seu rendiment complet. Es per tot això que es conserven en ell intactes els seus components. L'ordre i el mètode li faciliten el treball, i tan ordenat i metòdic és que, quan una causa accidental qualsevulla vé a alterar-los, li ocasionen un desballestament en la seva manera d'ésser.

L'independència del seu caràcter, enamorat com és de la ciència veritable, sens cap aspecte polític ni partidista i sí sols en honor de la veritat, sortí a la palestra durant la guerra europea en què semblava que tots els principis socials estaven profundament transtornats i en què les persones, fins les intel·ligents, no conservaven la serenitat ni l'equanimitat necessàries per a jutjar els seus contraris, féu que publicés un article en un gran rotatiu, per defensar el prestigi que es devia a tota la ciència, vingués d'on vingués, ja que en aquells trànsits difícils i amb les ferides obertes brollant sang pel dolor, volien no sens raó tirar per terra la ciència dels països enemics, ciència que no ha d'estar subjecte a les anades i vingudes ni revessos que sofreixen els pobles, sinó que ha

de respectar-se i considerar-se-la com patrimoni de tots i de goig universal.

El Cos facultatiu i, sobretot, el grup de cirurgians de l'Institut municipal de Beneficència que us admira i venera, hauria volgut retre-us un homenatge per perpetuar vostra memòria, inaugurant algun pabelló quirúrgic, el de traumàtics, per exemple, del servei municipal hospitalari que portés el vostre nom precisament en aquests moments en què l'actual Ajuntament i principalment el seu alcalde semblen interessar-se en la beneficència hospitalària, confiem esperançats que a no tardar podrem veure realitzats nostres desigs i atesa una necessitat sanitària d'accidents de la via pública, indispensable.

Acabem ja, per no fatigar més vostra atenció, basta el consignat perquè molt queda per dir per a tenir una idea de l'alt valor científic al que considero un genial quirúrgic, pel qual degué escriure's allò del *Primo loco Chirurghi sunt*.

Penseu, estimat mestre meu, que aquestes festes no han estat més que el preludi, del que han d'ésser les bodes de platí que esperem celebrar dintre uns anys i que en aquests moments ens despedim de vós sols amb el "fins a reveure".